

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 8 MARÇ DE 2024 | Número 242

PÀG. 3 | CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA
Els bisbes catalans perden representació

PÀG. 11 | MARGIT ECKHOLT
"Un diaconat femení no sacramental
serà una ofensa"

PÀG. 17 | BASÍLICA DE SANT JUST I PASTOR
El testament sacramental,
un antic privilegi

PÀG. 21 | FUNDACIÓ JOAN MARAGALL
"L'espai de culte ha de ser un lloc
d'experiència significativa per a l'alumnat"

PÀG. 25 | MONTSERRAT BOIXAREU
"Sant Medir i sant Oleguer"

On són les dones a l'Església catalana? | PÀG. 5

PÒRTIC

Aquest 8 de març, Dia Internacional de la Dona, Catalunya Religió ha analitzat la participació de les dones en càrrecs de responsabilitat dins de l'Església de Catalunya. L'any 2021 vam iniciar l'anàlisi que va posar de manifest el baix percentatge de representació de les dones. Tres anys més tard tornem a analitzar les mateixes dades per saber quina és la realitat i si ha canviat alguna cosa. Spòiler: No.

SUMARI

3 Actualitat

Els bisbes catalans perden representació a la Conferència Episcopal Espanyola
'Alcem la Veu': "Les dones no ens conformem amb les engrunes, volem el pa sencer"

8M: On són les dones a l'Església catalana?

Margit Eckholt: "Un diaconat femení no sacramental serà una ofensa per les dones que treballen a l'Església"

Barcelona es prepara per a una processó per "cridar al do de la pluja"

El testament sacramental, un antic privilegi de la basílica dels Sants Just i Pastor

"L'espai de culte ha de ser un lloc d'experiència significativa i contemplativa per a l'alumnat"

25 Panoràmica

Sant Medir i sant Oleguer, per Montserrat Boixareu

27 Recull de premsa

28 La setmana a les xarxes

Els bisbes catalans perden representació a la Conferència Episcopal Espanyola

L'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) ha acabat aquest dimecres 6 de març les votacions per l'elecció dels organismes de govern de la CEE. I acabades les votacions, una constatació: els bisbes catalans hi perden representació. En les eleccions de fa quatre anys els bisbes de Catalunya escollits pels càrrecs de responsabilitat de la CEE eren cinc i, des d'aquest dimecres, n'hi haurà quatre i només un com a president d'una comissió. Són el bisbe de Solsona, **Francesc Conesa**; el bisbe de Tortosa, **Sergi Gordo**; l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**; i l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**.

Conesa ha estat elegit president de la Comissió Episcopal per la Doctrina de la Fe amb 51 vots en la primera votació. Es tracta d'un càrrec de relleu, ja que la Doctrina de la Fe és un dels àmbits de més pes a una conferència episcopal. La seva elecció referma l'aposta de la CEE amb el bisbe que també va ser escollit per participar en el darrer Sínode celebrat al Vaticà.

Conesa, a partir d'ara, també serà l'únic català que presidirà una comissió o subcomissió a la CEE. Amb tot, hi ha hagut un altre nomena-

ment destacat pels catalans: el bisbe de Tortosa, Sergi Gordo, serà membre del Consell Episcopal d'Economia.

A més d'aquests dos càrrecs, també cal destacar la presència de l'arquebisbe de Tarragona i el de Barcelona a la Comissió Permanent. Es tracta d'un òrgan que s'encarrega de la preparació les assemblees plenàries i de l'execució de les decisions preses en aquestes trobades. En aquest òrgan hi tenen cabuda tots els membres de la comissió executiva de la CEE, els presidents de les comissions i tots els arquebisbes metropolitans.

Qui podia ser elegit?

En la darrera elecció dels òrgans de govern de la CEE, fins a cinc bisbes catalans van ser elegits en un càrrec rellevant. Ara la xifra ha disminuït. Però cal entendre el context. Els bisbes que poden ser elegits per a un càrrec de la CEE no poden haver passat l'edat de jubilació, els 75 anys, ni poden estar a punt de fer-ho. Aquest requisit deixa fora una gran part dels bisbes catalans actuals: el bisbe de Sant Feliu, **Agustí Cortés**; el bisbe de Lleida, **Salvador Jiménez**; i el cardenal Omella ja han complert els 75 anys. El 2024 arriba a aquesta edat l'arquebisbe d'Urgell, Jo-

an-**Enric Vives**, i el 2025 **Salvador Cristau**, de Terrassa. A més, cal tenir present que durant les votacions de la Plenària d'aquesta setmana no hi ha estat el bisbe de Girona recentment nomenat, **Octavi Vilà**. Fins que no sigui ordenat, no podrà optar a un càrrec de responsabilitat a la CEE. Per tant, els únics bisbes que podien optar a representar aquests òrgans, a més de Conesa, Gordo i Planellas, eren el bisbe de Vic, Romà Casanova, i els bisbes auxiliars **Javier Vilanova** i **David Abadias**.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!

Com? Guardeu el número **693 715 339** a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.

'Alcem la Veu': "Les dones no ens conformem amb les engrunes, volem el pa sencer"

Fa cinc anys que el col·lectiu de dones creients *Alcem la Veu* es concentren a Barcelona per reivindicar la igualtat i la no discriminació de les dones a l'Església. Enguany s'han tornat a aplegar davant de la catedral de Barcelona per seguir demanant "no ser cristianes de segona", una Església "més circular, que defugui la idea i estructura piramidal", i que "la igualtat sigui costum".

Per fer-ho, el col·lectiu ha escenificat una taula circular al centre de la plaça de la catedral on hi han dipositat panets rodons. "No ens conformem amb les engrunes, volem el pa sencer", han explicat micròfon en mà. Un pa, recorden, "que totes podem donar i rebre", i que visibilitza el desig del col·lectiu de ser una Església "més circular, més evangèlica, i una Església d'iguals dins la diversitat".

"Totes estem al voltant d'una taula, igual i compartida", han expressat entre consignes, i per això ja són més de vint-i-cinc les ciutats que es mobilitzen amb col·lectius de dones similars als d'*Alcem la Veu* i amb els quals es treballa en xarxa.

Durant la concentració a Barcelona s'ha recordat com les dones de l'Església han celebrat

un **Sínode paral·lel** al del Vaticà. El canvi, expliquen, “no és només un desig o una utopia”, sinó “una necessitat”.

El col·lectiu reconeix que aquest horitzó d’igualtat només té sentit “si hi ha un compromís en revertir les desigualtats”. L’espe-

rança cristiana, afirmen, no és exclusiva ni particular, sinó inclusiva i global. “És compartida amb altres”.

La concentració ha finalitzat amb diferents proclames i consignes que són el resum i reflex de les demandes del col·lectiu. “Amb veu i amb vot, prenem les decisions; la dignitat que Jesús ens dona, cap home ens la traurà; volem una Església de comunitat d’iguals; a l’Església circular tothom hi és cridat; fins que la igualtat sigui costum; som dones, som Església, juntes alcem la veu; Església en equitat, més vot i paritat; a l’Església i al carrer, les dones volem ser; llenguatge inclusiu on tothom hi trobi niu; laiques i laics amb paraula a l’Eucaristia; visca, visca, visca, l’Església feminista”.

DONES EN ORGANISMES DIOCESANS I INTERDIOCESANS DE CATALUNYA

Infografia de Catalunya Religió. 8 de març del 2024

DELEGACIONS

80%
homes20%
dones

CENTRES DE FORMACIÓ

Degans/es

100%
homes0%
dones

CÀRITAS

Delegats/des i directors/es

90%
homes10%
donesCONSELLS
DIOCESANS62%
homes38%
dones

SECRETARIATS

80%
homes20%
donesCÀRRECS
A CÚRIA80%
homes20%
dones

MANS UNIDES

Delegats/des

10%
homes90%
dones

8M: On són les dones a l'Església catalana?

Aquest 8 de març, Dia Internacional de la Dona, Catalunya Religió ha analitzat la participació de les dones en càrrecs de responsabilitat dins de l'Església de Catalunya. L'any 2021 **vam iniciar l'anàlisi** que va posar de manifest el baix percentatge de representació de les dones. Tres anys més tard tornem a analitzar les mateixes dades per saber quina és la realitat i si ha canviat alguna cosa. Spoiler: No. Ens hem fixat en els organismes diocesans, des de les cúries de cada bisbat, passant per les delegacions diocesanes, els consells pastorals i també els secretariats interdiocesans que depenen de la Conferència Episcopal Tarraconense. Hem buscat figures de responsabilitat que tant poden exercir homes com dones. La fotografia final hauria de desagradar tothom.

Els homes continuen presents en la pràctica totalitat d'òrgans de lideratge i de decisió. El cas més exagerat correspon als centres de formació superior o universitària: cap dona al capdavant d'una facultat ni tampoc d'un institut eclesiàstic. Tots els directors i degans són homes. Això inclou la Facultat de Teologia de Catalunya, l'Institut de Teologia Fonamental i l'Institut de Litúrgia de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, així

com els instituts superiors de Ciències Religioses de Barcelona, Vic, Girona, Tarragona, Lleida i el de Tortosa ('Sant Dàmaso').

Com a contrapès, igual que passava l'any 2021, només hi ha Mans Unides. En el 90% dels casos -a excepció de Girona- trobem delegades diocesanes. L'entitat dedicada a la cooperació internacional té una especial empremta femenina. Des del seu origen va ser impulsada per voluntàries dones i actualment, en els càrrecs de responsabilitat, també es manté aquest accent.

En canvi, les xifres s'inverteixen en un camp d'acció social molt similar: el de les direccions i delegacions de les Càritas diocesanes. A dia d'avui, continuen al capdavant d'aquestes presències eclesials en el territori un 90% d'homes i només un 10% de dones.

Però, què passa amb la resta de responsables diocesans? Si agrupem les delegacions en la resta d'àmbits -patrimoni, catequesi, joventut, vocacions, vida consagrada, diàleg interreligiós i ecumenisme, presons, pastoral obrera, gent

gran, família, etc.-, així com les responsabilitats d'àrees i institucions diverses -museus, arxius, publicacions, confraries, etc.-, el còmput final suma en xifres absolutes 210 homes i 54 dones. Això és un 80% d'homes, i un 20% de dones, una pèrdua de representació de dones d'un 2% respecte a fer tres anys.

I en el cas dels secretariats interdiocesans? Aquests òrgans de coordinació entre diòcesis són liderats per bisbes, que tenen assignats diferents àmbits de treball. Al costat del bisbe responsable d'aquell secretariat, hi ha una persona de referència, que normalment té funcions directives. I és qui acaba gestionant amb una visió de pastoral de conjunt, l'àmbit que li pertoca. Aquí trobem la catequesi, joventut, patrimoni, salut, comunicació, ensenyament, pastoral obrera i turisme i santuaris. En un 80% dels casos, homes, la majoria dels quals, clergues o religiosos, el que representa un 4% més de dones que fa tres anys. L'any 2021 només hi havia una dona en aquest encàrrec, en funcions, al capdavant del SIMCOS, el Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social. Actualment també hi ha dones al capdavant de

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, a l'Acció Catòlica Obrera i al Moviment de Centres d'Esplais Catòlics de Catalunya.

Si mirem els càrrecs a cúria -secretaries generals, secretaries personals dels bisbes, portaveus, cancellers, ecònoms i vicaris judicials- el còmput final també es continua decantant cap als homes, però amb petits augments de presència de dones. Parlem ja d'un 80% d'homes en vers un 20% de dones, un augment del 3% respecte el 2021. La cúria és l'equip de confiança del bisbe, que porta el dia a dia de la institució. Les poques dones que hi ha, en la majoria de cúries episcopals, són secretàries generals, cancelleres, i l'augment respecte al 2021 és presència de dones com a ecònomes generals en alguns bisbats.

Un altre capítol de reflexió s'obre a partir dels consells pastorals diocesans. A priori, un organisme molt més plural i divers. Es tracta d'un ens consultiu, amb una porció de representació per raó de càrrec -el bisbe, els vicaris territorials i per àmbits, els arxiprestes i els delegats diocesans-, així com diversos membres de lliure

elecció. En aquest cas, i amb una visió de conjunt entre diòcesis, trobem que ha augmentat en un 1% la representació d'homes respecte al 2021, que actualment representa el 62% d'homes i el 38% de dones.

A la cua amb representació femenina en els consells pastorals, trobem Lleida (23% de dones) Tortosa (29%) i Terrassa (33%). I al capdavant, Vic (50%), Urgell (47%), Tarragona (45%),

Solsona (39%), Sant Feliu (38%), i Barcelona (37%). Val a dir que el bisbat de Solsona compta amb una estructura molt diferent a la resta i en aquest cas hi hem comptabilitzat el que anomenem 'Equip de visió' constituït per un nucli de 7 persones.

Per a elaborar aquesta infografia, hem consultat dades públiques i actualitzades dels diferents bisbats i de la Conferència Episcopal

Tarraconense, i les hem comparat amb les dades analitzades l'any 2021.

TRENCAR EL SILENCI

DE 3 A 18 ANYS

PROJECTE EDUCATIU SOBRE
LA PREVENCIÓ DE L'ABÚS SEXUAL
DELS INFANTS I JOVES

Una proposta
digital

Trenta-tres sessions
de tutoria, en total

Demana més informació a:
comercialbaula@baula.com

BAULA

FUNDACIÓN
EDELVIVES

Margit Eckholt: “Un diaconat femení no sacramental serà una ofensa per les dones que treballen a l'Església”

La teòloga alemanya **Margit Eckholt** ha estat la protagonista de la setena edició de la Tribuna Joan Carrera, on ha reivindicat el paper de la dona a l'Església i ha defensat el seu accés als ministeris sacerdotals. “És una contribució a llarg termini en l'àmbit eclesiàstic i global que no hauria de subestimar-se”, ha dit Eckholt, presidenta fins fa pocs mesos de l'Associació Europea de Teologia Catòlica i membre de la comissió sinodal d'Alemanya.

En la seva intervenció, Eckholt ha repassat els principals moviments de reforma que s'han dut a terme a l'Església al llarg dels temps, i ha explicat que fins ara no s'ha reflexionat de manera crítica sobre el sexisme que ha legitimat l'abús a les dones. “Es parla de la dignitat de les dones, però sense que aquestes puguin donar el seu punt de vista sobre què vol dir aquesta dignitat”, ha afirmat.

De la mateixa manera, tot i que valora positivament el fet que 54 dones hagin format part de l'últim sínode, Eckholt ha alertat que cal que aquest diàleg vagi acompanyat d'un canvi estructural, que impliqui, entre d'altres, l'accés de la dona al ministeri sacramental. “Ja no és una

qüestió del paper de la dona, sinó un desafiament a tot el poble de Déu per anar a l'arrel de qualsevol discriminació o violació de la dignitat femenina", ha dit.

"DIR QUE LA PORTA D'ACCÉS DELS MINISTERIS ESTÀ TANCADA PER A LES DONES ÉS UNA CLARA MOSTRA DE CLERICALISME"

En aquest sentit, la teòloga considera que l'ordenació sacerdotal de les dones està molt vin-

culada al seu diaconat, i ha comparat el procés sinodal que travessa Alemanya amb el d'altres realitats com l'Amazònia. "És una qüestió existencial per a la supervivència de comunitats de difícil accés. Quan es diu que la porta d'accés dels ministeris està tancada per a les dones, és una clara mostra de clericalisme i una lògica de la misogínia que el mateix Papa demana superar".

Per aquest motiu, Eckholt ha reivindicat que "un diaconat femení que no sigui sacramental serà una ofensa a totes aquelles dones que treballen a l'Església, i un ministeri no sacramen-

tal suposarà un diaconat de segon ordre". Així, ha assegurat que "negar a les dones la vocació d'un càrrec eclesiàstic perjudica moltes dones que han estat una benedicció com a càrrecs d'esglésies en reforma".

Finalment, ha demanat que l'Església superi imaginaris sobre el que significa ser dona i ha destacat la importància de continuar treballant en l'ecumenisme i la sinodalitat.

Analitzar el cristianisme a Europa

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi, del diari El Punt Avui i d'una vintena d'entitats i institucions eclesials. L'objectiu d'aquests col·loquis és analitzar la situació actual del cristianisme a Europa i al món, difondre les experiències de diàleg, comunicació i participació social i, en definitiva, potenciar la presència del fet religiós en la societat catalana.

La consellera d'Educació anuncia a la Fundació Pere Tarrés un pla contra les desigualtats educatives en el lleure

El paper de les activitats de lleure educatiu com a espais d'equitat i d'igualtat d'oportunitats va protagonitzar el dijous 29 de febrer una nova edició el Fòrum Social Pere Tarrés, l'entorn de debat i reflexió de la Fundació Pere Tarrés, que va tenir com a ponent la consellera d'Educació de la Generalitat, **Anna Simó**. Simó va lamentar que avui en dia les principals desigualtats educatives es troben precisament fora de l'aula i ha anunciat un pla de xoc per afavorir la igualtat d'oportunitats en l'àmbit del lleure educatiu.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"El budisme zen implica desconstruir l'experiència del món"

En el marc del cicle 'Espai Obert' d'enguany, organitzat per Cristianisme al segle XXI, i que porta per títol 'Religions i tradicions espirituals en les arrels de la nostra cultura', la religiosa filipense **Berta Meneses** va oferir una conferència sobre 'La saviesa en el budisme zen'. Meneses, que és mestre Zen, va parlar en la ponència de dissabte passat sobre aquest concepte com una aportació a cultures religioses llunyanes sorgides de l'hinduisme i de taoisme. "És una cosmovisió que implica desconstruir l'experiència del món", va dir Meneses.

CRISTIANISME AL SEGLE XXI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Universitat Salesiana de Sarrià reflexiona sobre la inclusió de gènere en els dissenys industrials

És igual l'assegurança d'un vehicle per a un home que per a una dona? Segons l'estudi 'Cotxes segurs per a tots. Anàlisi de l'accidentalitat sota una perspectiva de gènere' de la Fundació Línea Directa, el risc de la dona de sofrir una lesió cerebral molt greu és el doble que en l'home. Aquestes dades tenen molt a veure en com es dissenyen i testen els vehicles. Una reflexió que des de l'**Escola Universitària Salesiana de Sarrià (EUSS)** volen compartir amb motiu del Dia Internacional de les Dones, el 8 de març.

EUSS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Barcelona es prepara per a una processó per “cridar al do de la pluja”

La situació de sequera que viu Catalunya és greu, per això l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, el Consell General de Germandats i Confraries de l'Arquebisbat de Barcelona i l'Església Arxidiocesana de Barcelona han organitzat una processó per demanar que plogui el pròxim dissabte 9 de març. Està clar que no és la primera processó que es fa recentment a **Catalunya per demanar que plogui**, però dins de l'Arquebisbat de Barcelona feina temps que no hi havia aquesta iniciativa. “Els registres històrics de Barcelona indiquen que quan s’ha tret el Sant Crist de la Sang, per fer una processó, ha caigut un gran xàfec”, explica l'arxiver de l'Arxiu Parroquial de la Basílica de Santa Maria del Pi, **Jordi Sacases**.

La figura de Sant Crist de la Sang, que pertany a l'Arxiconfraria, per a la ciutat de Barcelona sempre s’ha fet servir per “cridar al do de la pluja” i aquest any s’ha decidit tornar a aquesta tradició. Actualment, la imatge està situada a la Basílica de Santa Maria del Pi, més concretament a la capella de la Sang. El recorregut s’iniciarà a la mateixa Basílica on prèviament, a les 19h, hi haurà una missa presidida pel bisbe auxiliar, **Javier Vilanova**. També hi serà, el rector de

Santa Maria del Pi i el consiliari de la Confraria, **Gabriel Carrillo**, entre d'altres.

“Volem que sigui un acte on tothom pugui sentir-se còmode”, explica Sacases. De fet, expliquen que la processó serà molt senzilla: “La presidirà la imatge del sant Crist i l'acompanyarem, però sense grans vestuaris”. I és que des de l'organització pretenen que l'acte estigui centrat en la pregària comunitària i oberta a tothom. “Al final la falta de pluja és un tema que ens afecta a tots i tots podem afegir-nos a aquesta lluita”, fa una crida l'arxiver de la Basílica.

“EL RECORREGUT SERÀ GRAN PART DEL RECORREGUT HISTÒRIC, COMENÇARÀ A LA PLAÇA DEL PI, PASSARÀ PER LES RAMBLES FINS A LA PLAÇA DEL PEDRÓ I TORNARÀ A LA BASÍLICA DEL PI”

La processó del dissabte 9 de març és un acte organitzat, principalment, per l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesu-

cris de Barcelona, però suggerida per l'Arquebisbat de Barcelona. “Antigament, l'arquebisbat demanava que es fessin aquestes processons, i enguany ha estat així també”, explica Sacases.

L'arxiver descriu el recorregut que “gran part serà el recorregut històric”. La processó començarà a la plaça del Pi, passarà per Cardenal Casañas fins la Rambla. Allà s'agafarà el carrer de l'Hospital fins a la plaça del Pedró, on es farà la pregària. Es retornarà pels carrers Carme, la Rambla, Portaferrixa, fins arribar a la Basílica de Santa Maria del Pi.

Prèviament a la processó, de l'1 fins al 8 de març, l'arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist ha organitzat pregàries rogatives per demanar el do de la pluja. Anirà precedida d'un novenari que tindrà lloc a la capella de Sant Miquel de la Basílica de Santa Maria del Pi. De dilluns a dissabte a les 18:45, abans de la missa, mentre que el diumenge serà a les 11:45.

La imatge del sant Crist de la Sang

L'any 1547 es trasllada a l'església del Pi, la talla original del Sant Crist de la Sang era una talla

feta de l'escultor renaixentista **Seroni Sancho**, de la primera meitat del segle XVI. L'Arxiconfraria disposava de dos “sant Cristos”. “El gros, el més conegut i vist, era el que es treia en les ocasions importants, però no és el que veiem ara”, explica Sacases. L'any 1936 la peça es va perdre a causa d'un incendi a la capella i l'any 1940 es fa la nova imatge com a còpia de l'original.

La figura del Sant Crist de la Sang és coneguda per ajudar en els moments de sequera: “Els registres històrics de Barcelona indiquen que quan s'ha tret el Sant Crist de la Sang, per fer una processó, posteriorment ha caigut un gran xàfec”. Pels voltants de l'any 1674, durant una època de sequera, es va fer una processó que començava a la plaça de la Catedral. Un cop arribats a la Plaça Nova, no van poder seguir la processó a causa de la pluja que va caure.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

Atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

El testament sacramental, un antic privilegi de la basílica dels Sants Just i Pastor

Ben segur que molta gent coneix la basílica dels Sants Just i Pastor, al cor de la Barcelona vella i a tocar de l'Ajuntament. És un bonic temple gòtic dels més singulars de la ciutat construït al segle XIV al mateix indret on hi havia hagut una construcció romànica i l'antic temple visigòtic (segle VI). És també la sisena basílica -menor- de la ciutat des de 1948 gràcies a Pius XII. Aquest temple presidit per la Mare de Déu de Montserrat ha tingut al llarg dels segles una notable importància històrica, una d'elles pel privilegi del testament sacramental, del que avui parlem.

Declarat bé cultural d'interès nacional el 2012, la basílica dels Sants Just i Pastor es pot considerar un dels temples històrics de Barcelona no només per la seva antiguitat, que ja hem assenyalat, sinó també perquè va ser dels pocs que no va ser cremat durant la Guerra Civil, motiu pel qual el seu interior és notablement diferent de bona part de temples barcelonins que no van tenir la mateixa sort.

Curiosament, és un dels temples que cada any, per Nadal, la nau central plena de gent entra a casa nostra a través de la televisió perquè molts

mitjans hi acudeixen per cobrir el dinar que la Comunitat de Sant Egidi, que hi té seu, ofereix a totes aquelles persones necessitades de menjar i de companyia.

L'altar de la capella de Sant Feliu i els seus tres privilegis

De tot el temple podem destacar l'altar que se situa en una capella lateral al costat de l'Evangeli. La capella de Sant Feliu conserva un excel·lent retaule gòtic del segle XVI, el retaule de la Santa Creu, construït per Pere Nunyes entre els anys 1528 i 1530. Aquest altar lateral tenia tres privilegis: el testament sacramental, la batalla jurada i el jurament dels jueus.

La batalla jurada feia referència a l'obligació que els cavallers tenien abans de qualsevol enfrontament i que establia que calia jurar davant l'altar que no s'utilitzaria bruixeria per guanyar el desafiament. L'altre jurament, el dels jueus, establia que en un plet entre un cristià i un jueu, aquest darrer havia de jurar-hi que diria sempre i solemnement la veritat. Anem, però a conèixer el tercer privilegi que ha arribat gairebé fins als nostres dies.

Un privilegi només per Sant Just

Aquest privilegi reglava que un barceloní estant en perill de mort lluny de la ciutat podia fer públiques les seves darreres voluntats davant d'almenys dos testimonis. A manca de notari, aquest testament es dotava de valor legal, però calia que els dos testimonis, en arribar a la ciutat i abans que passés mig any de la mort del testador, juressin davant l'altar de la capella de Sant Feliu les darreres voluntats del finat. En el moment del jurament calia la presència del rector de la parròquia i d'un notari que n'aixequés acta per tal que allò que es deia tingués valor testamentari.

Segons sembla, el rei Pere II l'any 1283 va mantenir als barcelonins el privilegi de poder celebrar testament sacramental només a l'església de Sant Just, un privilegi que sembla que venia dels temps de **Lluís el Pietós**, fill de **Carlemany** i, per tant, de segles abans. Imaginem-nos doncs tots els barcelonins que fins a finals dels anys vuitanta del segle passat, quan va abolir-se aquest dret, van fer valer les 'suposades' darreres voluntats d'un barceloní mort lluny de la ciutat.

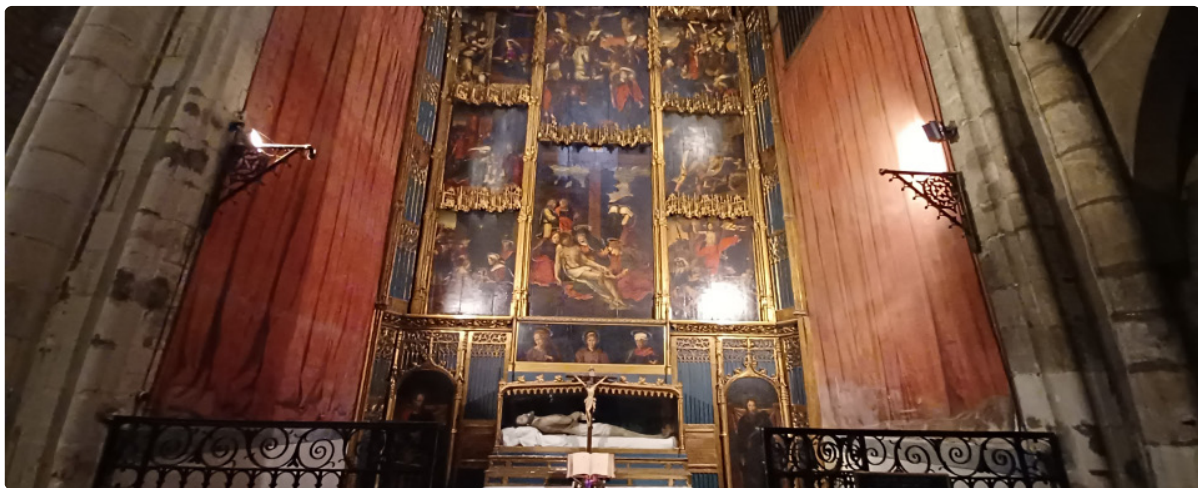
El parlament de Catalunya aboleix el Testament sacramental

La llei 40/1991 del 30 de desembre d'aquell any va abolir el testament sacramental. La finalitat d'aquella llei -que en cap cas regulava només el Testament Sacramental- era doble: en primer lloc, el desenvolupament del dret successori català, de manera que s'ordenava, se sistematitzava i es regulava una de les parts fonamentals de l'ordenament jurídic de Catalunya. D'altra banda, es pretenia també la modificació del dret successori tradicional per adaptar-lo a la realitat del moment.

Aquest segon objectiu justificava la supressió del testament sacramental. La llei deia el següent:

S'ha suprimit, en canvi, el testament sacramental, perquè, tot i que se'n reconeix la llarguíssima tradició a Catalunya, d'arrel altomedieval, s'ha considerat obsolet.

L'obsoletisme es feia palès tant per la singularitat i estranyesa del procés medieval com pel poc ús que se'n feia, ja que amb la quantitat

de barcelonins que poden morir a l'estranger, el darrer testament sacramental havia estat el 1989. Acabades les justes entre cavallers i els plets entre jueus i cristians, el Parlament abolia democràticament el darrer privilegi vigent de l'altar de la capella de Sant Feliu. Concretament, la mort total del privilegi va esdevenir-se el 1992 a l'haver passat un any de l'entrada en vigor del nou codi.

No obstant això, el testament sacramental havia estat regulat uns anys abans amb el Decret

legislatiu 1/1984, de 19 de juliol, pel qual s'aprova la Compilació del Dret Civil de Catalunya, i que explicitava perfectament com era el testament sacramental:

Aquelles persones que gaudien del veïnatge local de Barcelona i mentre es trobessin fora de la referida ciutat, de viatge, sempre que, en previsió de morir en una tal circumstància i amb l'intent de testar, manifestin llur darrera voluntat, de paraula o per escrit, davant dos testimonis idonis i pregats, que coneguin el

testador i n'apreciïn la capacitat. Aquest testament requerirà:

Primer. Que el testador mori durant l'indicat viatge o després per accident o malaltia sobrevinguts durant aquest. Segon. Que els testimonis, dins els sis mesos següents a llur arribada a Barcelona, adverin el testament en la forma que estableix l'article següent, davant l'altar de la Santa Creu, abans Sant Fèlix, de l'església dels Sants Just i Pastor de l'expressada ciutat.

Tercer. Que els testimonis, en adverar-lo, estiguin contestes en el seu contingut substancial.

Pocs mesos abans que Barcelona es presentés davant del món com una ciutat olímpica, moderna, cosmopolita i oberta al mar, amb l'argument "d'obsolet" es posava fi a una tradició jurídica de centenars d'anys. Es deixava enrere un dret del passat que es creia obsolet, però del que els barcelonins que durant segles havien conquerit la Mediterrània en podien fer ús quan estaven lluny de casa, sense notari i a punt de morir.

La Catedral de Barcelona recupera música de l'època del rei Martí per Sant Oleguer

Amb motiu de la festa de Sant Oleguer, la Catedral de Barcelona ha acollit una representació única a càrrec del Cor Francisc Valls. Es tracta de la interpretació de la Missa de Barcelona, un cicle polifònic complet de missa del segle XIV del qual només se'n conserven sis al món. Ha tingut lloc dins la Missa Conventual celebrada després de la pregària de Vespres, a la capella del Sant Crist de Lepant, on hi ha la sepultura amb el cos incorrupte de Sant Oleguer, bisbe de Barcelona i arquebisbe de Tarragona.

CATEDRAL DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les catalanes Maria Dolors Bosch i Montserrat Fenosa, membres de l'equip provincial Vedruna Europa

La Província Europa de la congregació Vedruna ha renovat aquesta setmana el seu equip de govern. Entre les noves integrants d'aquest òrgan hi ha les catalanes religioses **Maria Dolors Bosch** i **Montserrat Fenosa**. La provincial d'Europa és Maria Gracia Gil que ha estat escollida per al pròxim trienni (2024-2027). Com a gran novetat d'enguany, el nou equip provincial de Vedruna Europa estarà integrat per set germanes en lloc de tres, com fins ara.

VEDRUNA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Rebotiga n.111. Com explicar un nou bisbe

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem sobre com es va donar a conèixer el **nomenament** del nou bisbe de Girona, **Octavi Vilà**, i sobre les **dones a l'Església** coincidint amb el 8M. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisteri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Fotografia: Sagrada Família.

“L’espai de culte ha de ser un lloc d’experiència significativa i contemplativa per a l’alumnat”

A cavall entre la pedagogia, l’arquitectura i la teologia s’han publicat tres articles a la revista *Carthaginensia* amb el títol *Los lugares de culto como experiencia educativa. La Basílica de la Sagrada Familia de Barcelona, un ejemplo paradigmático* de diversos autors del Grup de Recerca en Educació, Didàctica i Aprenentatge (GREDA) i del Grup de Recerca en Pedagogia, Societat i Innovació amb el suport de les TIC (PSITIC) de la Facultat de Psicologia, Ciències de l’Educació i l’Esport Blanquerna (URL).

Aquesta reflexió transdisciplinària s’ha presentat en una sessió singular del Seminari de Patrimoni Sacre de la Fundació Joan Maragall, convocada per la Delegació Diocesana de Pastoral Fe i Cultura de l’arquebisbat de Barcelona, a la basílica de la Sagrada Família aquest dimarts 5 de març, comptant també amb el suport de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) atesa el seu vessant educatiu.

En parlem amb **Anna Maria de Monserrat**, coautora dels articles i professora de la FPCEE Blanquerna (URL), juntament amb **Àngel Jesús Navarro**, **Xavier Marín**, **Anna Eva Jarabo** i **Eloi Aran**, i que parla en nom de tots els autors.

Quina reflexió poden aportar aquests articles als equips de titularitat de les escoles cristianes en un moment en què es qüestionen els espais de culte escolars o, en alguns casos, s'opta per la dessacralització per a la seva reconversió, per exemple, en espais d'interioritat?

L'objectiu final dels tres articles publicats és suggerir que els centres de culte, en tant que llocs de reunió i de celebració litúrgica obeeixen a una lògica que va més enllà de l'arquitectura per obrir-se a una comprensió antropològica i teològica que contempli també una aportació pedagògica d'aquests. La sacralització de l'espai que representen els espais de culte permet recórrer al simbolisme de l'orientació i de l'ordenació, com a claus de lectura d'un itinerari humanitzador. Els centres de culte comporten una dimensió mistagògica i iniciàtica perquè, en el seu recorregut espacial, tracen itineraris de sentit, com a àmbits de possibles experiències compartides que ajuden a interpretar el món. Així, una mirada pedagògica als centres de culte els percep com una expressió simbòlica dels camins possibles que l'ésser humà transita al llarg de la seva vida, com una metà-

fora del procés educatiu de fer-se, desfer-se i refer-se, construint una identitat que ens permet expressar idees i, sobretot, expressar-nos a nosaltres mateixos tot restant oberts al misteri.

Quin és el valor afegit d'aquests espais?

El valor afegit dels espais de culte en una societat secular és que possibiliten el treball de l'espiritualitat a l'alumnat, no únicament de l'aprenentatge del silenci interior sinó també de presa de consciència, de comunió, de celebració, de comunitat, d'obertura al transcendent, d'escolta, de renovació. Urgeix doncs elaborar una paideia dels espais sagrats com a llocs educatius, és a dir, com a memòria del passat i models d'humanitat que donin pas al futur.

Els espais de culte son "espais simbòlics". Quina implicació té aquesta concepció per a l'educació?

L'espai de culte no és un "espai" en abstracte, sinó un lloc sagrat, un lloc on viure i celebrar la fe. Un lloc ple d'identitat per generacions successives que exerceix el paper de matriu constructiva de l'esperit del lloc com a conjunt

d'elements materials (llocs, paisatges, construccions, objectes) i immaterials (memòries, relats, ritus, festivals, coneixements), físics i espirituals, que donen sentit, valor, emoció i misteri al lloc. Considerem que els espais de culte s'han de convertir en allò que Lluís Duch anomena teodicees pràctiques, per la qual cosa no es poden activar exclusivament mitjançant els ressorts de l'instint, sinó que requereixen imperiosament l'acció de la paraula humana adquirida mitjançant els processos d'aprenentatge al si de les estructures d'acolliment -família, ciutat i religió- que per a l'ésser humà són entitats emparauladores, implicades en processos de traducció.

És aquest "esperit del lloc" el que es vol transmetre, cosa que ha d'experienciar qui entra en contacte amb l'espai de la basílica de la Sagrada Família fent que allò sagrat sigui comprensible, afavorir el "descobrir" (desvelar allò que està velat). A través de la interpretació del llenguatge simbòlic, metafòric i iconogràfic subjacent, es pretén despertar l'interès, la sorpresa i la fascinació de tal manera que l'espai de culte, considerat un lloc per excel·lència de transmissió i comunicació del coneixement, es converteixi

en una experiència de silenci, contemplació, observació guiada, sorpresa de la interacció amb allò sagrat, reinterpretació. Es tracta, doncs, de convertir l'espai en un lloc d'experiència significativa i contemplativa provoqui en l'educand la interacció amb el que és sagrat, despertant interès i desvetllant preguntes.

Deia el teòleg Romano Guardini, en la seva centenària obra de referència *L'esperit de la litúrgia* (1918), que "Celebrar la litúrgia (...) vol dir complir la paraula del Senyor i 'esdevenir com infants' (Mt 18,3); per una vegada, renunciar a ser adults, que pertot arreu cerquen treure'n algun profit, i decidir-se a jugar". En un context educatiu on es parla sovint de gamificació de l'aprenentatge, què aporta la vivència de la litúrgia?

La mateixa paraula "litúrgia", com ens recorda el gran teòleg Romano Guardini, ja ens dona una pista molt vàlida en aquest sentit. "Litúrgia" per als grecs era pròpiament un ritual públic en què certes persones oferien algun tipus de servei o ofrena per a la comunitat. Aquest mateix sentit s'estengué a les "litúrgies públiques romanes" i

per extensió trobà correspondència en el servei de culte de les primeres esglésies cristianes.... Els nens, quan juguen practiquen també "rituals" que emmarquen i avalen un joc concret: canten una cançó quan salten la xarranca a peu coix, o vocalitzen paraules claus mentre mouen el cos en el pica paret. Evidentment que per als nens la "litúrgia del joc" és important, perquè permet un ús endreçat i ordenat de les accions; però el més important és passar-s'ho bé, compartir plegats uns moments d'oci, i sentir-se de la colla, del grup d'infants. Seguir les regles del joc o la seva gamificació, entesa com a estratègia que trasllada el ritual del joc a l'àmbit educatiu, és sens dubte important, perquè permet dur a terme l'eina, el joc, per aconseguir la finalitat, passar-ho bé. El joc és la manera natural en què els infants aprenen. Però els mateixos nens, adapten aquesta gamificació a les seves circumstàncies.... i no criden ni fan soroll si juguen en un moment que no convé, o adapten els moviments si algun company no els pot seguir en aquell altre joc.... Així tota litúrgia té un espai, un temps i unes formes, però el seu sentit últim no es pot perdre mai de vista... és el Senyor.... com per als nens, al joc, és l'alegria! Als nens mai no se'ls acudiria renunciar a l'ale-

gria per mantenir les regles d'un joc... Aquestes coses només les fem els adults, que a vegades pensem que el ritual és més important que el sentit i la finalitat que el mateix ritual amaga.

Finalment, la presentació dels articles s'ha fet a la basílica de la Sagrada Família. Entenem que no és casual i ens agradaria que poguessis indicar-nos breument per què els articles posen aquest temple com a exemple paradigmàtic d'experiència educativa.

El fet que la basílica sigui un espai obert a convertir-se en una experiència crítica i transformadora, significa que és una experiència amb un potencial d'aprenentatge important i potencialment valuós per a totes aquelles persones i institucions que s'hi involucren, participen i comprometen. Valorar aquestes experiències i arribar a tots els ciutadans, i molt especialment a les futures generacions, dona la possibilitat de transcendir els espais explícitament dissenyats per a l'educació formal. A la basílica de la Sagrada Família de Barcelona es posen en joc totes les dimensions humanes: corporalment, a través de la percepció dels sentits i la dispo-

sició del cos per ser més conscients d'allò "que passa"; a través de les emocions, tant en l'àmbit personal (dimensió emocional) com en la interacció amb el grup (dimensió social), ser més conscients del que "ens passa"; sense oblidar, ni obviar, allò que "ens traspasa" (dimensió espiritual i transcendent).

Des de l'any 2016 hi ha una estreta col·laboració entre el Servei d'Assessorament i Innovació Psicopedagògica (SAIP) de Blanquerna i la basílica de la Sagrada Família per al suport en el disseny, desenvolupament i avaluació del seu projecte educatiu. En aquest sentit, a par-

tir d'una proposta concreta i compartida de projecte educatiu, es van plantejant propostes educatives cada vegada més innovadores i que impliquen més centres educatius, professionals de diversos àmbits i especialment professionals del món de l'educació en el seu sentit més ampli vinculats a institucions, la qual cosa implica un procés transdisciplinari que posa la basílica a la punta de llança de les experiències més capdavanteres, a escala internacional, d'institucions de característiques similars. I és precisament d'aquesta col·laboració que va emergir la iniciativa de diferents membres dels grups de recerca GREDA i PSITIC de la FPCEE

Blanquerna d'escriure els tres articles que, a través de la recerca, reivindiquen els llocs de culte com a experiència educativa de primera línia, posant la basílica de la Sagrada Família com a exemple paradigmàtic d'aquesta.

Foto: Catedral de Barcelona.

Sant Medir i sant Oleguer

**MONTSERRAT BOIXAREU
A OBAUDIRE**

Aquesta setmana el santoral conté dos sants que visqueren per terres catalanes amb 800 anys de diferència: sant Medir i el bisbe sant Oleguer. De sant Medir se celebra la festa el 3 de març, i de sant Oleguer, el 6 del mateix mes.

Medir era pagès i vivia a la serra de Collserola, cap a l'any 303, quan governava l'emperador Dioclecià. Oleguer Bonestruga va néixer a Barcelona el 1060 i era fill d'una família noble. Sant Oleguer va ser conseller dels comtes Ramon Berenguer III i Ramon Berenguer IV. De sant Medir diu la llegenda que tingué amistat amb santa Eulàlia, barcelonina, que va patir igualment la forta persecució contra els cristians per part de Dioclecià.

La vida de Medir era la vida plàcida d'un pagès que un dia s'entrecreuà amb la del bisbe Sever. Sever fugia de la persecució dels soldats de Dioclecià quan es trobà el pagès mentre plantava faves. Sever explicà a Medir que els soldats romans el perseguïen però que ell no renunciaria de cap manera a la seva fe cristiana. Per tant, el bisbe va dir al pagès que si els soldats preguntaven per ell els digués per on havia anat. Quan Sever va haver marxat, les faves que plantava Medir van començar a créixer de manera ràpida i miraculosa. No trigaren gaire a arribar els soldats de l'emperador. Quan van trobar Medir, aquest els explicà la veritat: que el bisbe Sever acabava de passar pel camp de faves i que tot seguit aquestes havien començat a créixer

ràpidament. El que Medir digué no agradà als soldats que van pensar-se que Medir se'n burlava d'ells. Així doncs, Medir fou fet presoner i poc després agafaren el bisbe Sever. Els dos homes van ser empresonats i martiritzats fins a la mort.

Sant Oleguer va ser prevere i canonge de la catedral de Barcelona fins que renuncià a la canongia per fundar una col·legiata agustina a Sant Adrià del Besós que, a finals del segle XII, era un lloc molt allunyat de la capital barcelonina. Posteriorment Oleguer renuncià diverses vegades a ser bisbe de Barcelona, fins que Ramon Berenguer III va fer que acceptés. Fou el mateix bisbe Oleguer el que esperonà el comte Berenguer III a reconquerir Tarragona, que estava en mans dels sarraïns. Això s'aconseguí l'any 1116 i, després de la conquesta, Oleguer fou nomenat Arquebisbe de Tarragona. Oleguer no deixà la mitra de Barcelona, a la vegada que esdevingué administrador eclesiàstic dels territoris de la diòcesi de Tortosa, que encara no havia estat restaurada. Oleguer, juntament amb papes i reformadors com Gregori VII, Calixte II i els abats de Cluny, promogué una veritable reforma a les diòcesis de Barcelona i Tarragona i a tota l'Es-

glésia. Fou molt considerat a les seves diòcesis per la seva espiritualitat i la seva humilitat. El cos incorrupte de Sant Oleguer, revestit de bisbe, es troba al cambril de la Catedral de Barcelona que només s'obre al públic el dia 6 de març.

Sant Medir és copatró de la ciutat de Sant Cugat i té igualment molts devots a Barcelona. La seva vida, contada per diverses llegendes, és la d'un sant màrtir que com a tal donà testimoni de la seva fe, juntament amb el bisbe Sever, fins a la mort. Sant Oleguer promogué, des de la seva vida lliurada a l'espiritualitat, i en el tracte amb personalitats civils i eclesiàstiques de l'edat Mitjana, una reforma en l'Església que sostingué amb la seva vida, model de pietat i de lliurament i donació al poble..

Cardenal Pizzaballa: "Que pari el foc a Gaza immediatament!"

DT, 05/03/2024 | VATICAN NEWS

Gir conservador a l'Església espanyola: Argüello, arquebisbe de Valladolid, substitueix Omella

DC, 06/03/2024 | NACIÓ DIGITAL

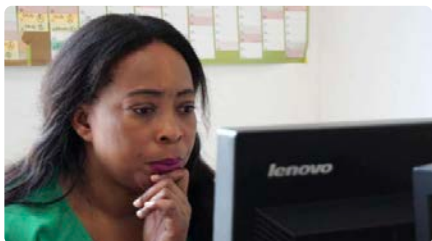
Els bisbes eleven a 1.057 la xifra d'abusadors al seu informe de pederàstia a l'Església

DJ, 07/03/2024 | LA VANGUARDIA

El papa Francesc a Octavi Vilà: "Girona està contenta amb el nou bisbe"

DJ, 07/03/2024 | EL PUNT AVUI

Càritas denuncia que l'exclusió social creix el doble a les llars encapçalades per dones

DV, 08/03/2024 | LA VANGUARDIA

Mor el primer membre dels Fills de la Sagrada Família que va arribar a bisbe

DV, 08/03/2024 | EL PUNT AVUI

L'Església ortodoxa grega vol excomunicar els diputats que han legalitzat el matrimoni homosexual

DV, 08/03/2024 | ARA

El Santuari de Rocaprevera estrena perfum propi amb motiu del seu centenari

DV, 08/03/2024 | EL 9 NOU

28 | LA SETMANA A LES XARXES

Claretians de Sant Pau
@claretiansCAT

L'Editorial Claret publica el nou llibre del bisbe Francesc Conesa sobre el Sínode
[claretpaulus.org/ca/2024/03/06/...](https://claretpaulus.org/ca/2024/03/06/)

Libreria Claret i Bisbat Solsona
15:04 · 06 de març 24 · 248 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT_ La Sagrada Família va acollir ahir a la tarda la 34a sessió del Seminari Intern de Patrimoni Sacre de la @FJoanMaragall
+ informació: sagradafamilia.org

ES_ La Sagrada Família acollí ayer por la tarde la 34 sesión del Seminario Interno de Patrimonio Sacro de la @FJoanMaragall
+ informació: sagradafamilia.org/es

EN_ The Sagrada Família hosted the 34th session of the Seminario Intern de Patrimoni Sacre (Internal Seminar on Religious Heritage) of @FJoanMaragall
+ information: <https://sagradafamilia.org/en>

@BlanquernaFPCEE
@Blanquerna
@EscolaCristiana
@esglesiabcn
@FecCComunicacio

15:53 · 06 de març 24 · 1736 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

A la @Fundperetarres continuem treballant perquè el racisme no tingui cabuda. La campanya de sensibilització #InfantsActivistes fa visible i posa en valor el paper dels infants i els joves com a motor de canvi i #transformaciósocial.

12:38 · 05 de març 24 · 161 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui ha tingut lloc el Seminari de treball DESEGPOL en què hem assistit en representació de la FECC amb en @ModestJou d'@EscolesFEDAC. S'han analitzat i valorat les polítiques públiques del Pla de xoc contra la segregació. Una jornada molt productiva. Gràcies @GEPsUAB! #Maristes

17:35 · 05 de març 24 · 637 Visualitzacions

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatSJD

Et perdràs la @MagicLineSJD? Últims dies per inscriure el teu equip!!! Et pots muntar amb la família, amistats, col·legues de feina, associació, club... tothom és benvingut el **17 de març**, a Barcelona, Gran Canària, Lleida, Mallorca i Múrcia! (20 d'abril a Madrid i el 28 d'abril a València)

Informa't a [MagicLineSJD.org](https://magicline.sjd.org) i camineu per les persones que cuidem a Sant Joan de Déu!
#SomElQueCompartim

Hospital Sant Joan de Déu Barcelona CAT i 9 més

14:12 · 03 de març 24 · 235 Visualitzacions

Escola Pia Igualada
@epiaigualada

L'acte de presentació del llibre "Les homilies del Pare Andreu", va aplegar a més de 120 persones. La presentació va anar a càrrec del Pare Andreu, en Pere Gomà i en Josep M^o Pujol.

Aquest acte va reunir a membres de l'@escolapiacat i la @CaminsFundacio

Enhorabona Andreu!

Ajuntament Igualada i 2 més

11:42 · 01 de març 24 · 257 Visualitzacions

Jesúites Catalunya
@jesuitiescat

La Comissió sobre les dones a @JesuitsGlobal treballa activament en el procés d'escolta atenta per la justícia i l'equitat.

jesuits.global
La Comisión sobre las mujeres en el proceso de escucha atenta por la justicia y la equidad...

9:43 · 07 de març 24 · 96 Visualitzacions

Museu de Montserrat
@MuseuMontserrat

Avui ha tornat a Montserrat la «Jove decadent (després del ball)» de Ramon Casas, que durant cinc mesos ha estat a Oxford per l'exposició «Colour Revolution».
#MuseuMontserrat

19:50 · 01 de març 24 · 12,3K Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Avui el Prior Rafel Barruó i el director de la Fundació Populus Alba @luismarcel han participat a la reunió de seguiment dels monestirs de @Larutadelcister celebrada a Vallbona de les Monges.

15:36 · 07 de març 24 · 168 Visualitzacions

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Avançem juntes cap a un món on tothom tingui igualtat d'oportunitats. Dins de les nostres aules ja estem obrint camins. #8demarç #8m #diainternacionaldeladona

8:01 · 08 de març 24 · 50 Visualitzacions

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Avui esmorzar amb Madipax, Maison du Dialogue. Un grup de gent de diferents creences que busca el #diàleg a través de coneixences. Gent que ens agrada rebre a @ObsBlanquerna @uramontlull @BlanquernaFCRI

Maison du Dialogue et de la Paix MADIPAX
19:03 · 05 de març 24 · 306 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Com construeixen els joves el seu propòsit vital? Més de 600 alumnes a les trobades de 2n de #Batxillerat celebrades aquesta setmana a Terrassa, Palamós i Tàrraga. Gràcies Francesc Miralles i a tots els testimonis per guiar la reflexió! #ikigai #escolacompromesa

Francesc Miralles i 5 més

12:13 · 07 de març 24 · 112 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

